

בית העם

שיג ושיח ציוני

נספח ליום העצמאות

פרופסור אסא כשר

"אנחנו נוהגים לומר על מדינת ישראל שהוקמה ביום ה' באייר תש"ח. כך, השם המדויק של "מגילת העצמאות" הוא "הכרזה על הקמת מדינת ישראל". באותו יום הוקמה מדינת ישראל כישות מדינית ומשפטית, אולם תהליך ההקמה של המדינה, במלוא המובן של הביטוי ההיסטורי הזה, החל באותו יום ולא תם עד עצם היום הזה. עוד לא סיימנו להקים את המדינה.

לא סיימנו להוציא את העם היהודי מן הגלות, לא סיימנו להוציא את הגלות מן העם היהודי, לא סיימנו את כינון היחסים הפנימיים של המדינה, בכלל זה זהותה וחוקתה, לא סיימנו את כינון היחסים החיצוניים של המדינה, בפרט בינינו לבין העם השכן.

ומכיוון שכך, עדיין כל אחד מאתנו יכול לקחת חלק בתהליך ההיסטורי של הקמת המדינה. עדיין יכול כל אחד מאתנו לשאת באחריות לחלק מן התהליך המפעים הזה. גם את זה יכול חג העצמאות להביע, בטקס ובטקסט."

1. מה עמדתך ביחס לדבריו של אסא כשר כי תהליך הקמתה של המדינה לא תם עד היום?
2. מה להבנתך משמעות המשפט: "לא סיימנו להוציא את העם היהודי מן הגלות, לא סיימנו להוציא את הגלות מן העם היהודי". האם אי פעם נסיים? האם נכון לסיים?
3. אילו משימות נוספות עומדות בפנינו?
4. כשר טוען כי כל אחד יכול לשאת באחריות לחלק מתהליך הקמת המדינה. איזו אחריות היית נוטל על עצמך? אם בכלל..

1. המשוררת אסתר ראב מתארת בשירה מצב שבו הפכים משמשים זה לצד זה. האם תוכל להביא דוגמאות לדבריה מביקוריך בישראל? ודוגמאות להפכים נוספים שדרים זה לצד זה במדינת ישראל?
2. האם גם במקום ממנו אתה מגיע, מצבי קיצון כאלו קיימים זה לצד זה?
3. לדעתך, האם אפשר אחרת? איך?

החרב והקן

אסתר ראב (1894-1981)

וּבְלִיבְנוֹ - עֵלָה זִית,
וְהַדֹּקֵי שָׁן
אָנֹכִי לִזְמַנִּים,
כָּל הַשְּׂדוֹת מְחֻפִּים,
כָּל הַקִּינִים מְלֵאִים
אֶפְרוּחִים -
וְחָרֵב תְּלִיחָה מְעַל.

אָנֹכִי חַיִּים מִזֵּד הַחַדָּה שֶׁל מַחַט
עַל עֵבֶרִי פִי פִּתְחָה:
בְּגִבּוֹל הַתְּהוֹם -
אָנֹכִי שׁוֹתְלִים גְּנִים,
יִלְדִים יְלָדִים,
קוֹטְפִים הַפְּרִי;
בְּיַדִּי חָרֵב

Beit Ha'am

DIÁLOGO SIONISTA

Beit Ha'am – Suplemento para Yom Haatzmaut

Profesor Asa Kásher

Nosotros acostumbramos decir que el Estado de Israel se fundó el 5 de Iyáar de 5708. De este modo el nombre exacto de la “Declaración de la Independencia” es “Declaración de la fundación del Estado de Israel”. En el mismo día se fundó el estado de Israel como ente estatal y legal, sin embargo el proceso de fundación del estado, según el sentido histórico del concepto, comenzó el mismo día y no terminó hasta nuestros días. Aún no culminamos de fundar el estado.

No terminamos de sacar al pueblo judío del exilio

No terminamos de sacar al exilio del pueblo judío,

No terminamos de establecer las relaciones internas del estado, incluyendo la identidad y sus leyes,

No terminamos la fundación de las relaciones externas del estado, en especial con nuestro pueblo vecino.

Y por este motivo, aún cada uno de nosotros puede tomar parte en el proceso histórico de la fundación del estado.

Aún cada uno de nosotros puede tomar responsabilidad de parte de este excitante proceso. También esto puede expresar el día de la independencia, en actos y en palabras”.

1. ¿Cuál es tu postura en relación a las palabras de Asa Kásher sobre que el proceso de fundación del estado no culminó hasta nuestros días?
2. ¿Cuál es según tu opinión el significado de la oración: “no terminamos de sacar al pueblo judío del exilio, no terminamos de sacar al exilio del pueblo judío”? ¿Terminaremos alguna vez? ¿Es correcto culminar este proceso?
3. ¿Qué otras tareas quedan por hacer?
4. Kásher sostiene que cada uno puede tomar responsabilidad por parte del proceso de fundación del Estado. ¿Por qué cosa tomarías tu responsabilidad? ¿Tomarías responsabilidad por algo?

1. La poetisa Esther Raab describe en la poesía situaciones en las cuales opuestos sirven el uno al otro. ¿Podrías traer algunos ejemplos de los que ella trae en relación a lo que conozcas tú de Israel? ¿Podrías traer ejemplos de otros opuestos que existen en el Estado de Israel?
2. ¿Existen situaciones extremas en el país que tú vives o del cual vienes? ¿Cuáles?
3. ¿Crees que se puede de otra forma? ¿Cómo?

La espada y el nido

Esther Raab (1894-1981)

Vivimos sobre el filo de una aguja,
en el extremo del precipicio
al borde del abismo,
plantamos jardines,
parimos niños,
cosechamos frutos;
En nuestras manos una espada,

y en nuestro corazón una hoja de
olivo,
y con los dientes apretados
nosotros luchamos,
todos los campos esperan,
todos los nidos están llenos
de pichones,
y una espada cuelga por encima.